

72

UCHWAŁA Nr 66 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji inwestycji socjalnych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i art. 58 § 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. z 1961 r. Nr 12, poz. 61 i z 1974 r. Nr 47, poz. 281) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 140 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1974 r. w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji inwestycji socjalnych (Monitor Polski Nr 22, poz. 129), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 1 i 2 oraz § 4 ust. 4 użyte w różnych przypadkach wyrazy: „Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki”;

- 2) użyte w różnych przypadkach wyrazy: „Centralna Rada Związków Zawodowych” zastępuje się odpowiednio wyrazami: „naczelne instancje właściwych związków zawodowych”;

- 3) w § 4 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zasady wykorzystania funduszy, o których mowa w ust. 1, ustala Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych”.

- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

73

UCHWAŁA Nr 67 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie lokalizacji inwestycji.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 17 ust. 1 pkt 13 uchwały nr 196 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1977 r. w sprawie lokalizacji inwestycji (Monitor Polski z 1978 r. Nr 1, poz. 6) wyrazy: „Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się

wyrazami: „Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki”.

- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

74

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 16 marca 1981 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie dodatkowych urlopów wypoczynkowych dla funkcjonariuszy pożarnictwa.

Na podstawie art. 15 ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 4 marca 1975 r. w sprawie dodatkowych urlopów wypoczynko-

wych dla funkcjonariuszy pożarnictwa (Monitor Polski Nr 9, poz. 49) w pkt 2 wyrazy: „15 lat” zastępuje się wyrazami: „10 lat” a w pkt 3 wyrazy: „20 lat” zastępuje się wyrazami: „15 lat”.

- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: M. Milewski

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: J. Obodowski

75

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 marca 1981 r.

w sprawie zaniechania ustalania niektórych należności zobowiązania pieniężnego od gospodarstw rolnych, położonych na terenach podgórskich i górskich.

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) i art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 254 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązania pieniężnego z tytułu podatku gruntowego, pobieranego przy zastosowaniu stawek procentowych, należności Państwowego Funduszu Ziemi, opłat elektryfikacyjnej, leśnej i melioracyjnej oraz należności za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorcze urządzenia kana-

lizacyjne wsi, od indywidualnych gospodarstw rolnych, zespołów rolników indywidualnych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz jednostek organizacyjnych kółek rolniczych i ich związków, z tytułu użytkowania gruntów położonych na terenach ponad 400 metrów nad poziomem morza.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do miejscowości szczególnie trudnych do zasiedlenia w rejonie Bieszczad bez względu na wysokość położenia nad poziomem morza.

3. Miejscowości, do których mają zastosowanie przepisy ust. 1 i 2, określa właściwi wojewodowie.

§ 2. Zarządza się zaniechanie, na wniosek kółek rolniczych lub ich związków, ustalania zobowiązania pieniężnego z tytułu podatku gruntowego wymierzanego według stawek kwotowych w miejscowościach położonych ponad 400 metrów nad poziomem morza, określonych zgodnie z § 1 ust. 3.

§ 3. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 160 Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 1971 r. w sprawie zwolnień i ulg w podatku gruntowym oraz w opłacie elektryfikacyjnej na niektórych obszarach województwa rzeszowskiego,
- 2) zarządzenie nr 72 Ministra Finansów z dnia 10 października 1977 r. w sprawie zaniechania ustalania niektórych należności zobowiązania pieniężnego dla gospodarstw rolnych, położonych na terenie województw jeleniogórskiego i wałbrzyskiego, z tym że podatnicy, którzy na mocy § 1 ust. 1 tego zarządzenia korzystali ze zwolnienia od podatku gruntowego ustalanego według stawek kwotowych, zachowują te uprawnienia do dnia 31 grudnia 1981 r.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od roku podatkowego 1981.

Minister Finansów: M. Krzak

76

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 marca 1981 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarowania środkami funduszu prewencyjnego Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) i § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1963 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 8, poz. 47, z 1975 r. Nr 20, poz. 109 i z 1981 r. Nr 6, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz prewencyjny Państwowego Zakładu Ubezpieczeń (PZU), utworzony na podstawie art. 22 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91), jest przeznaczony na finansowanie bądź udział w finansowaniu działalności mającej na celu zapobieganie powstawaniu szkód i ograniczenie ich rozmiarów, w szczególności na budowę urządzeń zapobiegawczych i inne przedsięwzięcia, które mają na celu wzmoczenie ochrony osób lub mienia przed szkodami i które wiążą się z wykorzystaniem inicjatywy społecznej (czynna społeczna), oraz na powszechne akcje szkoleniowe i propagandowe w zakresie zapobiegania szkodom lub zmniejszenia ich rozmiarów.

2. Środki funduszu prewencyjnego mogą być wydatkowane tylko na realizację tych zadań prewencyjnych, na które zostały przyznane.

§ 2. Działalność zapobiegawczą, finansowaną z funduszu prewencyjnego, prowadzą:

- 1) Centrala, oddziały wojewódzkie i inspektoraty PZU, zwane dalej „jednostkami organizacyjnymi PZU”, wykonujące zadania prewencyjne bezpośrednio oraz działające jako dysponent główny funduszu prewencyjnego w zakresie zadań wykonywanych przez dysponentów bezpośrednich,

2) dysponenti bezpośredni:

- a) ministerstwa, urzędy centralne i podległe ministrom zjednoczenia, przedsiębiorstwa oraz jednostki i zakłady budżetowe,
- b) urzędy wojewódzkie i urzędy miast stopnia wojewódzkiego oraz podporządkowane radom narodowym stopnia wojewódzkiego zjednoczenia, przedsiębiorstwa, jednostki i zakłady budżetowe,
- c) urzędy miejskie, urzędy miast i gmin oraz urzędy gmin, a także podporządkowane radom narodowym stopnia podstawowego przedsiębiorstwa, jednostki i zakłady budżetowe.

§ 3. 1. Dysponenti bezpośredni, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. c), zgłaszają projekty planów w zakresie działalności zapobiegawczej właściwym inspektoratom PZU. Projekty te inspektoraty PZU przekazują do oddziałów wojewódzkich PZU wraz z własnymi wnioskami co do potrzeb w zakresie działalności zapobiegawczej.

2. Dysponenti bezpośredni, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. b), zgłaszają projekty planów w zakresie działalności zapobiegawczej do oddziałów wojewódzkich PZU. Oddziały wojewódzkie PZU na podstawie projektów planów i wniosków otrzymanych z inspektoratów PZU (ust. 1), projektów planów zgłoszonych przez dysponentów bezpośrednich, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. b), oraz własnych potrzeb w zakresie działalności zapobiegawczej opracowują projekty planów wojewódzkich i przekazują je do Centrali PZU.

3. Dysponenti bezpośredni, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. a), przekazują projekty planów w zakresie działalności zapobiegawczej do Centrali PZU.

4. Centrala PZU na podstawie projektów planów wojewódzkich i projektów planów, o których mowa w ust. 3, opracowuje roczny projekt planu działalności zapobiegawczej, uwzględniając przy tym: